

„Меня у-заранѣ ми ся стори
„Мастори сѣ пшешки. (1)
„Да ся вардишь, кѣл'но Дешо
„Отъ тѣхна намѣрѣ —
„Какъ казваше чичо Нешо? —
„Тый не сѣ за вѣрѣ....
„Днесъ ти казахъ — пакъ ти казвамъ
„Се да бѣдишь свѣстна,
„А чи послѣ, не ся смѣсвамъ —
„Да не бѣдѣ грѣшна.
Деша буля си поглѣдна
И малко ся усмихна:
„Каква ли си, буле, чудна —
„Тѣмъ туй имъ освана!
Догдѣ това говорихъ,
И бързо вѣрвахъ,
При мастора достигнахъ,
Дѣтѣ-тѣ имъ казахъ:
„Добъръ вечеръ, млади момци,
„И теб' масторъ Добре!
„Дали сми ви угладили,
„Като закѣснѣхми?
„Ще оставимъ тука сичко,
„А вы вечеряйте:
„Да си идимъ догдѣ й ранко,
„Пѣкъ вы събирете.
„Оставете, рѣчи Добре,
„Идете си с' здравье,
„Много здравье занесете
„На дѣда — помнете!...
„Благодаримъ, благодаримъ!
„Ный сичко ще помнимъ.
„Той ще доди сутрѣ рано,
„Кѣто му убадимъ...
Оставихъ, заминахъ
Ненчо гы испроводи

(1). Пшешки, кучишки, хитри.